

T.B.M.M.
HALKLARIN DEMOKRATİK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Sayı : 15186
Tarih : 05.11.2021

Türkiye Büyük Millet Meclisi -
Türkiye Büyük Millet Meclisi
Başkanlığı
Tarih: 05/11/2021 16:28
Sayı: E-120.10-
0907956

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

3 Kasım 2002'den bugüne en az 28 bin 380 işçi, iş cinayetlerinde hayatını kaybetmiştir. Emekçilerin aleyhine çıkarılan yasalar, hak ve özgürlük mücadelelerine karşı süreklileşen bir baskı ile sağlıksız/güvencesiz çalışma koşullarının yaşama geçirildiği bu 19 yıllık dönemde iş cinayetleri artmıştır. İş cinayetlerinin önüne geçilmesi için çalışmalar yapılması amacıyla Anayasa'nın 98. ve İç Tüzüğü'nün 104. ve 105. Maddeleri gereğince Meclis Araştırması için gereğini arz ve talep ederiz.

Tulay HATIMOĞULLARI ORUÇ

Adana Milletvekili

GEREKÇE

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisi'nin 3 Kasım 2021 tarihinde yayınladığı iş cinayetleri raporu, AKP'nin iktidara geldiği 3 Kasım 2002 tarihinden itibaren geçen son 19 yılı içermektedir. Rapora göre; "oransal olarak işçi ölümleri düştü" söylemlerine karşın gerçek veriler ışığında iş cinayetlerinde en az 28 bin 380 işçi hayatını kaybetmiştir.

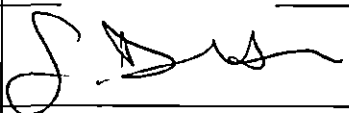
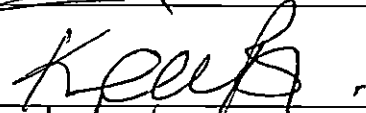
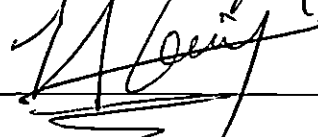
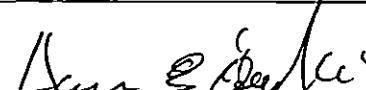
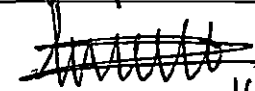
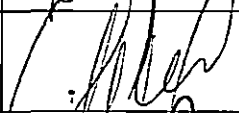
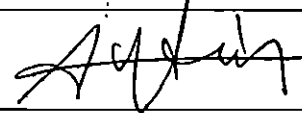
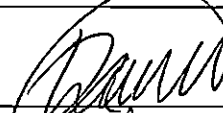
Raporda 2002-2011 dönemi SGK'dan alınan veriler, 2012-2021 dönemi İSİG Meclisi tarafından saptanan veriler yer almaktadır. Buna göre; 2002 yılının son iki ayında en az 146 işçi, 2003 yılında en az 811 işçi, 2004 yılında en az 843 işçi, 2005 yılında en az 1096 işçi, 2006 yılında en az 1601 işçi, 2007 yılında en az 1044 işçi, 2008 yılında en az 866 işçi, 2009 yılında en az 1171 işçi, 2010 yılında en az 1454 işçi, 2011 yılında en az 1710 işçi, 2012 yılında en az 878 işçi, 2013 yılında en az 1235 işçi, 2014 yılında en az 1886 işçi, 2015 yılında en az 1730 işçi, 2016 yılında en az 1970 işçi, 2017 yılında en az 2006 işçi, 2018 yılında en az 1923 işçi, 2019 yılında en az 1736 işçi, 2020 yılında en az 2427 işçi, 2021 yılının ilk on ayında ise en az 1847 işçi hayatını kaybetmiştir.

Geçtiğimiz 19 yıl içerisinde; Soma, Davutpaşa, Ostim, Torunlar, Isparta, Düzce, Ermenek, Esenyurt, Erzurum, Samsun, Güllük, Elbistan, Şırnak, Dursunbey, Hendek, 3. Havalimanı, Tuzla Tersaneleri gibi birçok işçi katliamı bu dönemde meydana gelmiştir. İş cinayetleri sonrası cezasızlık politikası izlenmektedir. Davalarda asıl sorumlular mahkemeye çıkartılamadığı gibi tali sorumlular kısa süreli hapis cezalarına çarptırılmış, bu cezalar para cezasına çevrilmiştir. 4857 sayılı İş Kanunu ile taşeron çalıştırma başta olmak üzere esnek ve güvencesiz çalıştırmanın önü açılmış, emek ucuzlaştırılmıştır. Sendikal hareket baskı altına alınmış, sendikalaşan işçiler işten çıkarılmış ve grevler “milli güvenlik” gerekçesiyle yasaklanmış, 1 Mayıs’larda alanlar işçilere kapatılmıştır. Yasalara rağmen çalışan çocuklar korunamamış, üçte biri 14 yaş ve altında olmak üzere her yıl 60-70 çocuk çalışırken hayatını kaybetmiştir.

SSGSS yasası ile emeklilik yaşı 65’e çıkarılmıştır. Emekli olduğu halde çalışan, emeklilik yaşını beklediği için çalışmak zorunda kalan ve emekli olma hakkını sigortasız çalıştığı ya da sigortası düzenli yatırılmadığı için kazanamayan sayısı milyonları bulan işçi kitlesi oluşmuştur. Her yıl iş cinayetlerinde hayatını kaybedenlerin yüzde 20-25’i bu işçilerdir. Tarımda, sanayide, hizmet sektöründe kadınlar en güvencesiz koşullarda çalıştırılmıştır. Her yıl 120-150 civarında kadın çalışırken hayatını kaybetmiştir. Nüfusun yaklaşık yüzde 10’una yaklaşan göçmenler sigortasız, ucuz, dışlayıcı yani tamamen korunmasız koşullarda çalıştırılmaktadır. Son dönemde her yıl 100 civarında göçmen işçi hayatını kaybetmiştir.

Türkiye’de her yıl yaklaşık 120 bin ila 360 bin arasında işçi meslek hastalığına yakalanmaktadır. Ancak SGK her yıl 500 civarı meslek hastalığı tespit etmiş ve her yıl 5 ila 20 civarı meslek hastalığına bağlı ölüm açıklamıştır. Oysa bu sayının 5-6 katı meslek hastalığına bağlı ölüm meydana gelmiştir, meslek hastalıkları gerçek verisi gizlenmiştir.

Son 19 yılda gündelik yaşamın bir parçası haline gelen ve olağanlaştırılan iş cinayetlerinin önüne geçmek; sağlıksız, güvencesiz çalışma koşullarını ortadan kaldırmak, işçilerin sendikal örgütlenme haklarını özgürce kullanabilmelerini sağlamak, sendikal örgütlenme üzerindeki baskıları sonlandırmak üzere politikalar belirlemek amacıyla Araştırma Komisyonu kurulması gerekmektedir.

2	SAİT DEDE	HAKKARİ	
3	GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT	MUŞ	
4	KEMAL PEKÖZ	ADANA	
5	HABİP EKSİK	IĞDIR	
6	SIDIK TAŞ	SİİRT	
7	NURAN İMİR	ŞIRNAK	
8	ALİCAN ÖNLÜ	TUNCELİ	
9	HÜSEYİN KAÇMAZ	ŞIRNAK	
10	REMZİYE TOSUN	DİYARBAKIR	
11	RIDVAN TURAN	MERSİN	
12	ABDULLAH KOÇ	AĞRI	
13	ÖMER ÖCALAN	ŞANLIURFA	
14	MUAZZEZ ORHAN IŞIK	VAN	
15	ERDAL AYDEMİR	BİNGÖL	
16	ZEYNEL ÖZEN	İSTANBUL	
17	DİLŞAT CANBAZ KAYA	İSTANBUL	
18	HASAN ÖZGÜNEŞ	ŞIRNAK	
19	MURAT ÇEPNİ	İZMİR	
20	ALİ KENANOĞLU	İSTANBUL	